

SURORILE ZĂPEZII

Hanna a simțit din nou cum globul o trage în acea direcție. A continuat să meargă prin tunel, urmată de surorile ei, care păseau cu grijă. Zgomotul cascadei devenise tot mai puternic, atât de puternic, încât îi venea să-și acopere urechile.

— Mă întreb unde ne duce...

SURORILE ZĂPEZII

CASCADA FERMECĂȚĂ

ASTRID FOSS

Ilustrații de Monique Dong

Traducere din limba engleză de Diana Geacă

Editura Paralela 45

Prolog

Frumoasa insulă a Nordoviei, cu munții săi înzăpeziți, cascadele cristaline și pădurile de brad cu miros dulce, era ciudat de calmă și de tăcută. Luminile Mereu-Schimbătoare purpurii, trandafirii și azurii, care dansau de obicei deasupra ținutului, aducând pace și fericire, dispăruseră. Pe cerul cenușiu și greu, până și soarele pălise, iar razele lui nu reușeau să destrame de tot întunericul.

Era Ziua Soarelui de la Miezul Noptii, când astrul auriu ajungea în cel mai înalt punct de pe cer. De obicei era o zi de sărbătoare, dar acum Veronika, Vrăjitoarea Tenebrelor, se întorsese. Membră a familiei magice Aurora, ar fi trebuit să protejeze Luminile Mereu-Schimbătoare; însă în loc să facă asta, plănuise să le fure magia, aruncând insula în haos și beznă.

Cu mulți ani în urmă, Freya Aurora o alungase pe sora ei, Veronika, în îndepărtații Munți Fără-Sfârșit, dar aceasta se întorsese. Mai puternică decât fusese vreodată, îi atacase pe Freya și pe soțul ei, Magnus, și îi ținea prizonieri într-o peșteră. Din fericire, în ultimele sale secunde prețioase de libertate, Freya reușise să pună Luminile în trei globuri magice (unul purpuriu, unul azuriu și unul trandafiriu) și să le ascundă în locuri secrete de pe insulă.

Nebună de furie, Veronika încercase să dea de urma sferelor magice, însă cele trei fiice ale lui Freya și Magnus i-o luaseră înainte. Misiunea lor fusese dificilă și periculoasă, dar cele trei prințese reușiseră să pună la adăpost Luminile în interiorul unui glob de sticlă magic, aflat în camera lor din castel, departe de Vrăjitoarea Tenebrelor. Cel puțin, așa sperau...

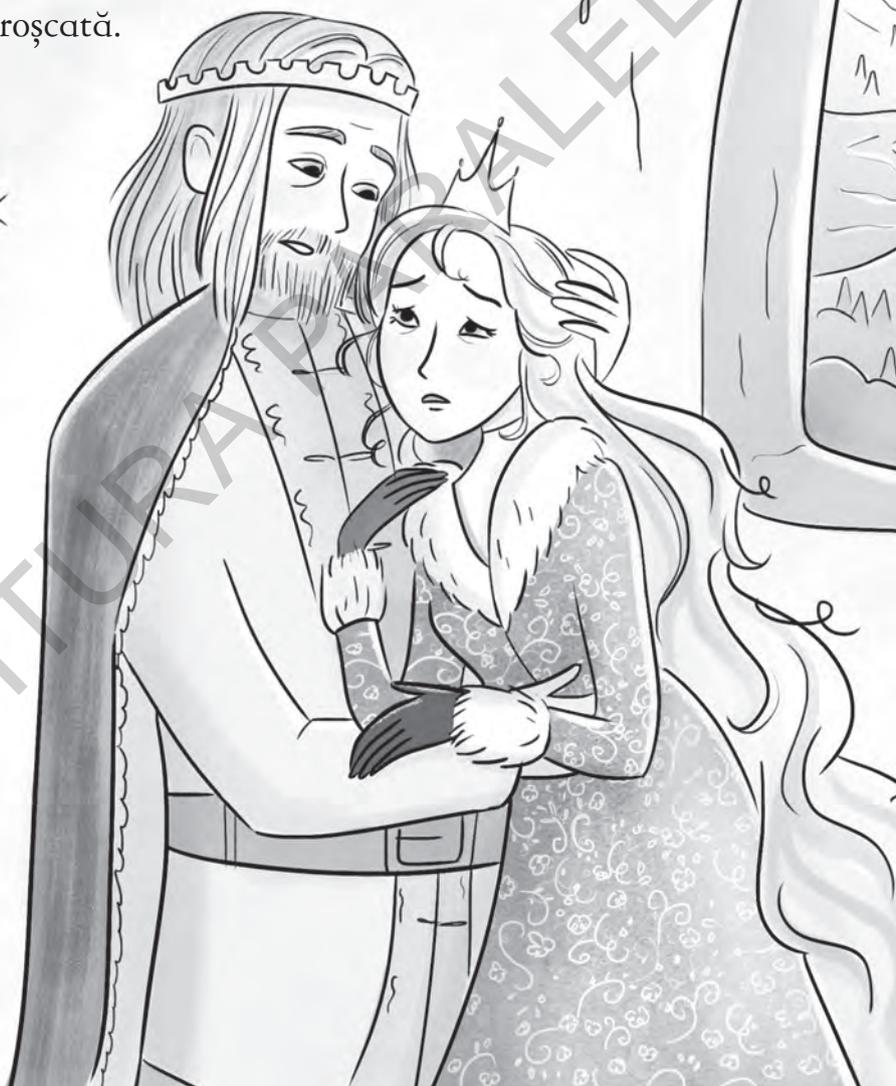
Freya s-a sprijinit, vlăguită, de Magnus. Cei doi soți erau captivi într-o peșteră de gheață săpată în versantul unui munte înalt. Se uitau pe o ferestruică la insula lor, care își pierduse splendoarea, însă castelul lor, care se zărea în depărtare, avea toate ferestrele luminate și un cerc de flăcări portocalii îi înconjura zidurile.

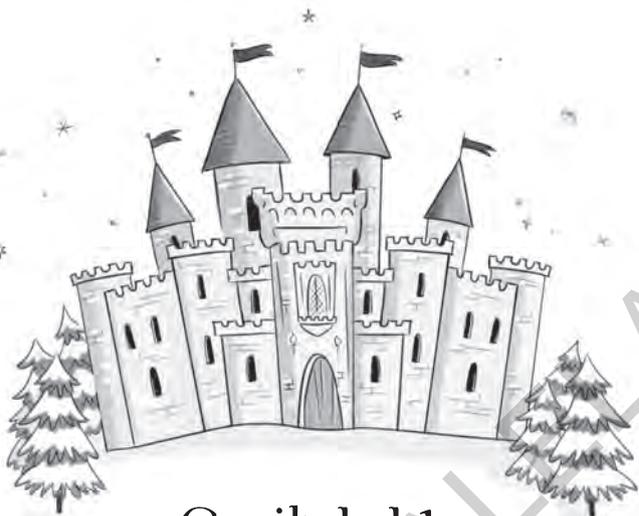
— Scumpa noastră casă... a șoptit Freya îngrijorată.

— Uite, sătenii au aprins felinare și torțe ca s-o țină la distanță pe Vrăjitoarea Tenebrelor, a observat Magnus.

— Sper că Ida, Hanna și Magda sunt
înăuntru, în siguranță, a mai spus Freya.

Magnus și-a trecut mâna
peste barba
roșcată.

Capitolul 1

Ida Aurora stătea la fereastra camerei și se uita la grădinile palatului. De fiecare copac fuseseră atârinate felinare. Servitorii agățau steaguri aurii pe zidurile castelului și aranjau mese lungi, împodobite cu stofe prețioase, sub privirea exigentă a guvernantei, Madame Olga. Bucătarul-șef se agita și dădea ordine băieților de la bucătărie, care cărau coșuri imense de răchită, pline cu chifle proaspete, și munți de fructe. Jonglerii și

acrobații pe picioroange își repetau numerele, iar muzicienii își acordau instrumentele.

În fiecare an, de Ziua Soarelui de la Miezul Noptii, se dădea un mare bal. Toți sătenii erau invitați la castel, la un ospăț uriaș. Sărbătoarea se încheia cu Ceremonia Luminilor: o mulțime de lămpioane erau aprinse și trimise spre cer, pentru a întări magia Luminilor Mereu-Schimbătoare.

În ziua aceea, pregătirile se desfășurau ca în oricare alt an, în afară de faptul că erau de trei ori mai multe gărzi care patrulau între zidurile castelului, sub comanda căpitanului Vladimir. Focuri mari fuseseră aprinse în jurul zidurilor de apărare pentru a o ține la distanță pe Vrăjitoarea Tenebrelor.

Ida s-a cutremurat și s-a uitat la rochia ei lungă și trandafirie, de bal.

— Nu-mi vine să cred că se ține balul anul ăsta, a spus ea, întorcându-se de la fereastră.

Nerăbdătoare, sora ei Hanna se plimba de colo până colo prin cameră. Volanele rochiei azurii, cu paiete, foșneau grațios la fiecare pas.

Magda, cealaltă soră, purta o ținută violetă. Stătea pe podea și lega o fundă în jurul gâtului lui Oscar, puiul lor de urs polar.